

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25Csp/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419202907
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6419202907.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiari nad Hronom, sudcom JUDr. Milanom Antalom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. W. XX, XXX XX T. H., právne zastúpený: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kostová, advokátka, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o zaplatenie 1.726,73 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti istiny 993,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 993,13 € od 30.01.2017 do zaplatenia z a s t a v u j e.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručенou na Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 02.09.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.726,73 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.726,73 € od 30.01.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavé námestie 12, Kežmarok (ďalej len ako „veriteľ“) uzavrel dňa 18.12.2014 so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému pôžičku v sume 2.000,- € („Schválená výška pôžičky“), ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 60,80 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.648,- €. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.266,40 €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami zmluvy, žalobca ho listom zo dňa 26.11.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote na plnenie a súčasne žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru. Keďže žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.01.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci: „Pokuta“ v sume 208,36 €, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 2.987,73 €. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil 1.266,40 €, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia.

3. Prílohou žaloby bola notárska zápisnica N 3283/2017 z 11.12.2017, zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: 5620505224 zo dňa 17.12.2014, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017, predžalobná upomienka zo dňa 26.11.2016 s doručenkou s dátumom uloženia zásielky 07.12.2016 a dátumom vrátenia zásielky dňa 20.12.2016 s poznámkou, že zásielka neprevzatá v odbernej lehote a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovaného.

4. Súd vydal platobný rozkaz sp. zn.: 25Csp/90/2019 - 36 dňa 30.09.2019, ktorým vyhovel nároku pôvodného žalobcu a zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.726,73 € s príslušenstvom a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, preto ho súd uznesením zo dňa 19.08.2020 podľa § 267 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zrušil.

6. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že pohľadávku žalobcu v celom rozsahu neuznáva a preto je jeho návrh nedôvodný. Poukázal na to, že právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom je potrebné posudzovať ako vzťahom spotrebiteľským, a preto je potrebné na právny vzťah aplikovať občianskoprávne predpisy. Zo strany žalobcu, ani jeho právneho predchodcu, nedošlo vo vzťahu k žalovanému k splneniu si notifikačnej povinnosti tak, ako to predpokladá dikcia ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to vzhľadom na to, že z predložených dokumentov zo strany žalobcu žiadnym spôsobom nevyplýva, žeby žalobca pristúpil vo vzťahu k žalovanému k zosplateniu dotknutého úveru a z uvedeného dôvodu v prípade žalobcu vo vzťahu k žalovanému k predmetnému úveru absentuje existencia práva na nárok - okamih, kedy možno po prvýkrát objektívne podať žalobu na súd z dôvodu splatnosti eventuálne predmetnej pohľadávky žalobcu vo vzťahu k žalovanému. Žalovaný popiera v celom rozsahu aj to, že by mu písomnosť, t.j. oznámenie o zosplatení predmetného úveru bola niekedy zo strany žalobcu doručená. Poukázal na to, že žalobcom vrátená obálka s dátumom „07.12.2016“ nemohla v žiadnom prípade obsahovať žalobcom predložené „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017“, nakoľko predmetná písomnosť je datovaná ku dňu, ktorý predchádzal o niekoľko týždňov ku dňu odoslania dotknutej obálky žalovanému. Žalovaný sponchybuje aj samotnú existenciu dohody, na základe ktorej bol oprávnený pristúpiť žalobca k samotnému zosplateniu existujúceho dlhu, a to vzhľadom k tomu, že zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu nevyplýva, že bola uzatvorená takáto dohoda, a to či už vo forme samostatnej listiny alebo vo forme samostatného zmluvného dojednania. Poukázal na tú skutočnosť, že v žalobcom predloženej zmluve o pôžičke je uvedené, že tento mu poskytol finančné prostriedky vo výške 5.000,- € a nie vo výške 2.000,- € a teda má za to, že žalobca ani v predmetnom konaní nepreukázal existenciu platného právneho titulu, na základe ktorého by mu mal žalobca poskytnúť finančné prostriedky formou pôžičky vo výške 2.000,- €. Z dôvodu právnej istoty vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu v predmetnom konaní námietku premlčania, a to k celkovej sume vo výške 1.726,73 € s príslušenstvom, ako aj k jednotlivým čiastkovým plneniam (splátkam).

7. Podaním doručeným súdu dňa 04.03.2020 pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s. oznámil súdu, že na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi ním - Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom - Intrum Slovakia, s.r.o. došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorá skutočnosť bola žalovanému oznámená listom zo dňa 25.02.2020. Pôvodný žalobca ako postupník pohľadávky požiadal o zmenu strany sporu podľa § 80 ods. 1 CSP. Súd uznesením č. k. 25Csp/90/2019 - 77 zo dňa 19.08.2020 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 24.08.2020.

8. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9 Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10 Podaním doručeným súdu dňa 30.10.2020 žalobca zobral svoj žalobný návrh čiastočne späť, a to v rozsahu zaplatenia sumy 993,13 € a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 993,13 €

od 30.01.2017 do zaplattenia z dôvodu, že žalobca s prihladením na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na podanej žalobe v časti prevyšujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 2.000,- € a doteraz zaplattenou sumou na úver vo výške 1.266,40 € ďalej netrvá. Súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil. O vrátení súdneho poplatku žalobcovi v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby súd rozhodne s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 4 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien, samostatným uznesením.

11. Po čiastočnom späťvzati žaloby s prihladením na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v časti prevyšujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 2.000,- € a doteraz zaplattenou sumou na úver vo výške 1.266,40 €, žalobca voči žalovanému naďalej uplatňuje nárok na zaplattenie len nesplatenej čistej istiny poskytnutého úveru vo výške 773,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 773,60 € od 30.01.2017 do zaplattenia a náhradu trov konania.

12. Podaním doručeným súdu dňa 26.11.2020 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu žalobcu uviedol (v duplike), že zmluvnú podmienku zakomponovanú v čl. 12 ods. 2 v zmluvných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere „zosplatenie pohľadávky“, považuje za neprijateľné podmienky, pretože obchádzajú ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 23.05.2019, sp. zn. 43Co 27/2019 (bod 38.): „v tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na závery občiansko - právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Je pravdou, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka komplikuje určenie takéhoto obmedzenia vykonania predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatenia úveru. Znamená to v konkrétnom prípade, že pokiaľ by žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.04.2015, v prípade upozornenia veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynutia troch mesiacov od splatnosti tejto splátky, t.j. ku dňu 20.07.2015, mohol veriteľ uplatniť právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr ku dňu 20.08.2015. Pokiaľ toto svoje právo nezrealizuje, nemôže dôjsť k účinnému zosplateniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.04.2015“. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že „veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a to pre nezaplattenú splátku splatnú dňa 20.09.2016“, s týmto názorom žalobcu žalovaný nesúhlasí z dôvodu, že vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v citovanom uznesení Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 23.05.2019 sp. zn. 43Co/27/2019 (odvolávajúcom sa na závery občiansko - právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019), ako aj vychádzajúc z „Prehľadu splátok a úhrad“ predložených žalobcom, je zrejmé, že do omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky sa žalovaný dostal už pri úhrade splátky č. 2 splatnej ku dňu 20.02.2015. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že dátum splatnosti druhej splátky bol dojednaný na deň 20.02.2015, žalobca právnomu predchodcovi poukázal zmluvne dojednanú úhradu v sume 60,80 € až dňa 24.02.2015, teda 4 dni po zmluvne dojednanom termíne splatnosti, čím sa dostal do omeškania s úhradou celej tejto splátky. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.02.2015, v prípade upozornenia žalovaného podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynutia lehoty 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, t.j. ku dňu 20.05.2015, právny predchodca žalobcu mohol uplatniť právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr ku dňu 20.06.2015, t.j. do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Pokiaľ právny predchodca žalobcu toto svoje právo nezrealizoval, k zosplateniu úveru pristúpil až listom zo dňa 24.01.2017 s názvom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, nemohlo tak dôjsť k účinnému zosplateniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.02.2015. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný vznáša námietku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v predmetnom spore. Je toho názoru, že pokiaľ nedošlo k platnému zosplateniu úveru zo strany spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., nemôže byť platným ani následné postúpenie s týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu vôbec neexistovala a v čase postúpenia pohľadávky nebola splatnou. Zmluva o postúpení pohľadávok je tak neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v danom spore. V podaní žalovaný namieta aj tú skutočnosť, že žalobca v

spore nepreukázal relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky zo strany postupcu (absencia jeho doručenia). Žalobca ako dôkaz preukazujúci údajné doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky predložil len „podací hárok č- EPH190796716“, na ktorom nie je pečiatka pošty, ani podpis zamestnanca pošty, preto podací hárok nie je hodnoverným dôkazom na preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. V tomto smere poukazuje na právne závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu Trnava zo dňa 19.02.2014 sp. zn. 24Co/154/2013, podľa ktorého: „v konaní navrhovateľ predložil listinný dôkaz, v podobe časti poštového hárku zo dňa 20.10.2005, na ktorom nie je pečiatka pošty, ani podpis zamestnanca pošty. Tento dôkaz však nie je hodnoverným dôkazom na preukázanie doručenia výzvy. Ide len o snahu navrhovateľa preukázať, že výzva mala byť odporcovi podaná na pošte na doručenie, čo však postačujúce nebolo, ani v dostatočnom preukázaní podania zásielky na poštovú prepravu, aj vzhľadom na tvrdenie odporcu, že výzva na úhradu nedoplatkov mu doručená nebola“. V ďalšom žalovaný namietá, že zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 5620505224, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený v danom konaní, je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keďže v predmetnej zmluve je uvedené, že zo strany spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. mu boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000,- € a nie 2.000,- €. Žalobca preto nepreukázal existenciu právneho titulu, na základe ktorého by mu žalobca mal poskytnúť peňažné prostriedky formou pôžičky vo výške 2.000,- €. Poukázal na vyjadrenie žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu, v ktorom žalobca uviedol, že opravenou zmluvou nedisponuje. Z uvedeného zmluva, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok v predmetnom konaní, nemá dodržanú predpísanú písomnú formu a nedodržanie písomnej formy zmluvy robí tento právny úkon neplatným v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. S poukazom na citované ustanovenie žalovaný má za to, že poskytnutím plnenia vo výške 2.000,- € vzniklo bezdôvodné obohatenie, nakoľko sa jednalo o plnenie z neplatnej zmluvy s tým, že nárok z titulu bezdôvodného obohatenia sa premičuje v dvojročnej subjektívnej premičacej dobe vyplývajúcej z ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podľa názoru žalovaného začala plynúť dňom poskytnutia peňažných prostriedkov, t.j. 18.12.2014 a ktorá uplynula dňa 18.12.2016. Z tohto dôvodu je nárok žalobcu v celom rozsahu premičaný.

13. Žalobca sa k podaniu právneho zástupcu žalovaného nevyjadril i napriek tomu, že mu bolo podanie žalovaného doručované dňa 26.11.2020 (č.l. 133).

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.11.2020 a na deň 04.12.2020, ktoré boli odročené bez prejednaní veci z dôvodu COVID - 19. Na pojednávanie nariadené na deň 17.02.2021 sa nedostavil žalobca, ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným súdu dňa 03.02.2021 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, pričom súhlasili s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Preto súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Na pojednávaní prítomný právny zástupca žalovaného zotrval na svojich písomných tvrdeniach s tým, že zotrval aj na námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to s poukazom na skutočnosť, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, keďže žalobca nepreukázal, že pri zosplatnení úveru postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 v spojitosti s § 565 Občianskeho zákonníka. Namietal premičanie žalobného nároku s odôvodnením ako to uvádzal v písomnom podaní zo dňa 25.11.2020. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými podaniami strán sporu, ako aj listinnými dôkazmi notárskou zápisnicou č. N 3283/2017, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.01.2017, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 17.12.2014, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016, doručenkou žalovanému, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav:

16. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka odôvodnil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR Is 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok bez likvidácie, a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná

v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., k 01.01.2018.

17. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzatvorila dňa 17.12.2014 so žalovaným Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky (ďalej len „zmluvu“). Žalovaný je v zmluve riadne označený menom, priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia, bydliskom, údajom o tom, že je zamestnaný s uvedením jeho zamestnávateľa a výšky mesačnej mzdy. V bode V. zmluvy sú uvedené náležitosti zmluvy, a to druh úveru: bezúročný spotrebiteľský úver, celkové náklady spotrebiteľa 4.120,- €, celková výška úveru: 5.000,- €, celková čiastka: 9.120,- €, prvá splátka splatná dňa: 20.01.2015, ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti: 12/2019, počet splátok: 60, RPMN 30,32 %, ročná úroková sadzba: 30,32 %, priemerná hodnota RPMN: 18,66 %. Súd konštatuje, že v predloženej zmluve žalobcu je nesprávne uvedená výška úveru 5.000,- €, v dôsledku čoho sú nesprávne uvedené aj ďalšie podmienky zmluvy. Správne mala byť uvedená výška úveru v sume 2.000,- €, ktorá mu bola poskytnutá.

18. Podľa bodu 12.2 zmluvy, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplata celú pohľadávku spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

19. Z predloženého prehľadu splátok a úhrady súd zistil, že žalovaný uhradil k 31.07.2019 sumu 1.266,40 €, pričom z predmetného prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaný bol už s druhou splátkou vo februári 2015 v omeškaní, kedy neuhradil splátku včas do 20.02.2015. Túto splátku žalovaný uhradil až dňa 24.02.2015. Následne bol žalovaný v omeškaní s riadnymi splátkami splatnými aj za nasledujúce mesiace od 20.03.2015 do 20.04.2016, splátky splatné 20.05.2016, 20.06.2016 uhradil až dňa 08.07.2016 vo výške 121,60 €. Splátky splatné 20.07.2016, 20.08.2016, 20.09.2016, 20.10.2016 žalovaný uhradil sčasti až dňa 31.10.2016 v sume 122,- €. Ostatné splátky už žalovaný neuhradil.

20. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 vyzval právny predchodca žalobcu - Consumer Finance Holding, a.s. k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 182,- €. Súčasne upozornil žalovaného, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnený úver zosplatiť. Žalobca predložil súdu aj doručku predmetnej výzvy žalovanému s dátumom vrátenia zásielky dňa 20.12.2016 s oznámením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

21. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., oznámila žalovanému, že nakoľko dlžné splátky v lehote splatnej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, týmto mu oznamuje, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. V zmysle prílohy č. 1 projektu rozdelenia zlúčením uzatvoreného dňa 11.12.2017 právnym nástupcom pohľadávky voči žalovanému sa stala VÚB, a.s..

22. Z notárskej zápisnice č. N3283/2017 súd zistil, že na základe projektu rozdelenia sa zanikajúca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. rozdelila a zlúčila so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s..

23. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. uzatvorili dňa 30.11.2017 rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 19.02.2020 postupca vyhlásil, že k dátumu jej prevzatia postupníkom postupník prijíma a kupuje každú pohľadávku uvedenú v priloženom výtlačku a zaznamenanú na nosiči CD - ROOM (č.l. 71).

24. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 25.02.2020 súd zistil, že Všeobecná úverová banka, a.s. týmto oznámením oznamovala žalovanému, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., pôvodne spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ďalej ako postupca k 19.02.2020 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 7146538 uzavretej dňa 18.12.2014 medzi žalovaným ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom na nasledovný subjekt: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, ďalej ako postupník.

25. Z pripojeného poštového hárku súd zistil, že žalobca predmetné oznámenie mal podať na pošte Banská Bystrica 1, Partizánska cesta 9 na prepravu pre žalovaného dňa 25.02.2020. Na tomto podacom hárku č. EPH190796716 nie je pečiatka pošty, ani podpis zamestnanca pošty.

26. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

35. Podľa § 2 písm. a), b) a c) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu.

36. Podľa § 17 ods. 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak

prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

37. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

38. Podľa 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

39. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

40. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

41. Prvoradou otázkou, ktorou sa súd v prejednávanej veci musel zaoberať, bola otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorá bola aj zo strany žalovaného namietaná. Keďže pôvodným žalobcom a veriteľom žalovanej pohľadávky bola banka, súd skúmal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. či právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. dodržal ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách pred postúpením pohľadávky voči žalovanému. Postúpenie pohľadávky upravuje ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ak však postupuje svoju pohľadávku voči dlžníkovi banka, musí postupovať aj podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže sa jedná o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v ustanovení § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda, že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, (t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky) alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (t.j., pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru).

Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou 20.12.2019, teda v celom rozsahu mohla byť splatnou v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru sú upravené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručенú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. K žalobe žalobca pripojil predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016 s dokladom preukazujúcim jej odoslanie žalovanému s poznámkou, že zásielka neprevzatá v odbernej lehote a dátumom vrátenia 20.12.2016, ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017 vyhotovené spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. s dokladom preukazujúcim jeho odoslanie s poznámkou, že zásielka neprevzatá v odbernej lehote a dátumom vrátenia 14.02.2017. Žalobcom predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017 neobsahuje uvedenie dňa, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru.

42. Zosplatnenie úveru v spotrebiteľských vzťahoch bolo zavedené do právnej úpravy zákonom č. 379/2008 Z. z. s účinnosťou od 01.11.2008 pôvodne v ods. 8 § 53 Občianskeho zákonníka. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) Občianskeho zákonníka sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia na možnosti zosplatniť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery občiansko - právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) Občianskeho zákonníka teda sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatniť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva.

43. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný sa viackrát omeškal so splátkami, a to už so splátkou druhou, splatnou dňa 20.02.2015 v sume 60,80 €, ktorú uhradil až dňa 24.02.2015, preto mohol žalobca vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru len do splatnosti najbližšej splátky, ktorá sa stala zročnou po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky. Znamená to v tomto prípade, že pokiaľ bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.02.2015, v prípade upozornenia veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynutia 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, t.j. ku dňu 20.05.2015, mohol veriteľ uplatniť právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr ku dňu 20.06.2015, teda do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Keďže veriteľ - právny predchodca žalobcu svoje právo nezrealizoval, pretože k zosplatneniu úveru pristúpil až listom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 24.01.2017, nemohlo dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.02.2015. Márnym uplynutím zákonom určenej lehoty na zosplatnenie úveru, t.j. dňom 20.06.2015, zaniklo právo právneho zástupcu žalobcu zosplatniť úver z dôvodu neuhradenej splátky ku dňu 20.02.2015. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (platne zosplatnený úver), čo spôsobuje nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

44. Súd nemal preukázané ani splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré pred postúpením pohľadávky musia byť splnené. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo taktiež spôsobuje jej neplatnosť a má za následok nedostatok aktívnej legitímácie postupníka. Banka môže postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe za splnenia dvoch základných podmienok, a to: 1/ omeškanie dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a 2/ písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky.

45. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, a to výzvy pred postúpením pohľadávky, žalobca k žalobe predložil len predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016 s doručenkou o neprevzatí zásielky v odbernej lehote a dátumom vrátenia dňa 20.12.2016 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo

dňa 24.01.2017 s doručenkou o neprevzatí zásielky v odbernej lehote s dátumom vrátenia 14.02.2017, vyhotovené spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Keďže pohľadávku už postupoval pôvodný žalobca ako banka, takúto výzvu je potrebné vyžadovať od pôvodného žalobcu - VÚB, a.s., čo žalobca súdu nepredložil. Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov, keďže súd zistil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, žalobu v prevyšujúcej časti (po čiastočnom zastavení konania) zamietol.

46. Vzhľadom k tomu, že súd zamietol žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, už sa nezaoberal bližšie ďalšími námietkami žalovaného, a to otázkou prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, keďže žalobca sa domáhal zaplatenia voči žalovanému iba rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a vykonanými úhradami žalovaným z dôvodu bezúročnosti po čiastočnom zastavení konania. Ďalším dôvodom prečo žalobca nemôže vymáhať uplatnený nárok zo zmluvy je vznesená námietka premlčania žalovaným. Súd ju považoval za dôvodnú, vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal existenciu právneho titulu, na základe ktorého mu žalobca mal poskytnúť peňažné prostriedky formou pôžičky vo výške 2.000,- € (v predmetnej zmluve zo strany spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. je uvedené, že žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000,- € a nie vo výške 2.000,- €, teda v zmluve je uvedená nesprávna výška pôžičky, v dôsledku čoho sú v zmluve nesprávne uvedené aj ďalšie zmluvné podmienky, ako napr. výška RPMN, úroková sadzba a podobne). Vzhľadom i k tomu, že žalobca nepreukázal existenciu záväzku žalovaného o zaplatenie žalovanej sumy v sume 733,60 € s príslušenstvom po čiastočnom späťvzatí z pôvodnej žalovanej sumy, žalobca v spore nemohol byť úspešný, keďže žalobcovi by patril len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy. Keďže žalobca podal žalobu na súd až dňa 02.09.2019, teda po uplynutí subjektívnej i objektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 18.12.2017, t.j. po dvoch rokoch od poskytnutia peňažných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu, súd žalobu zamietol aj z dôvodu premlčania nároku žalobcu vrátane jeho príslušenstva.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca čiastočne vzal žalobu späť z dôvodu, že uznal bezúročnosť a bezpoplatkovosť uzatvorenej zmluvy a žiadal priznať iba rozdiel medzi poskytnutou istinou a úhradami žalovaného. Je preto potrebné uzatvoriť, že žalobca zavinil zastavenie konania v časti sumy 993,13 € s príslušenstvom. Žalovaný má teda právo na náhradu trov konania v zastavenej časti. Žaloba bola v zostávajúcej časti v celom rozsahu zamietnutá a preto má žalovaný plný úspech v konaní. Súd z uvedeného dôvodu priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).